

מאי א'ינו אנו וסיבא מא

פרק 2

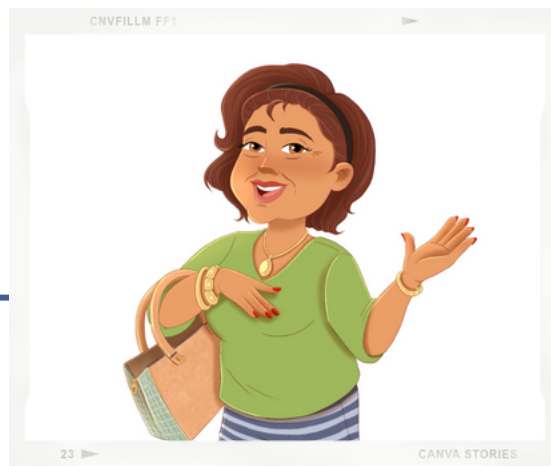


FOEMM_ART



הקצנה

קוראים לי מזוי, למה מזוי? על שם סבתא מזל.
 סבתא מזל ואני תמיד היינו יחד,
 בשמחות שלי היא חיבקה ונישקה אותי,
 ברגעים הקשים חיבקה אותי ועטפה אותי בחום ואהבה,
 המילים שלה והאמונה שלה טמונות בי.
 סבתא מזל היתה אישה מצחיקה מאוד,
 ויש לי אינספור חוויות איתה.
 לכן, יום אחד כשהיא ניפרדה ממני
 והשאירה בי חלל כל כך גדול,
 פשוט התחלתי לכתוב...
 מה בדיה בסיפורים, ומה אמת?
 אני אצטט את המשפט
 "שבכל צחוק יש גם קצת אמת".
 שתהיה לכם קריאה נעימה.



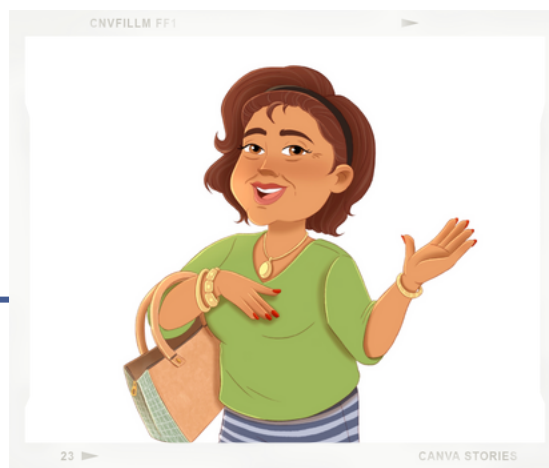
פסק 2 צאים לשבת

בכל יום שישי סבתא מזל נכנסת למטבח ומבשלת תבשילים עם ריח וטעם מיוחדים. סבתא אוהבת לבשל דגים. כל פעם היא מכינה מתכון אחר של דגים: פעם ברוטב אדום חריף – כשאני טועמת אותו יוצא לי עשן מהאוזניים, ופעם היא מכינה דג אפוי בתנור עם תפוחי אדמה שרופים, ולפעמים היא מכינה דג עם הרבה ירקות. כל פעם תבשיל אחר, אבל דג לשבת תמיד יש!

פעם ביום שישי בבוקר סבתא מזל פתחה את המקרר וראתה ששכחה לקנות דגים. ואיך אפשר לקבל את השבת ללא מנת דגים?! ללכת למרכול לקנות דגים היא לא יכלה, כי היתה צריכה לבשל. לכן החליטה להעיר את דודה שמחה. זו היתה משימה לא קלה, כי דודה שמחה אוהבת לישון עד מאוחר. סבתא מזל נכנסה לחדרה של דודה שמחה, פתחה את הדלת, הסיטה את הווילון והכריזה שהבוקר הגיע ושיש לה בדיוק חמש דקות לקום ולבוא למטבח. דודה שמחה קצת נבהלה, ומיהרה לקום. סבתא אמרה לה: "קחי 50 שקלים, סעי העירה ותקני דגים לשבת."

רק שסבתא לא אמרה לה אילו דגים לקנות ולאילו חנות בדיוק ללכת. ודודה שמחה – היא קצת מרחפת...

דודה שמחה יצאה מהבית והלכה לתחנת האוטובוס הקרובה. קו 7 הוריד אותה בעיר מול חנות הדגים – או יותר נכון מול חנות שיש בה גם דגים.



פיק 2 צאים לטבת

דודה שמחה קנתה את הדגים בשמחה, ובעודף קנתה גלידה. היא אמרה לעצמה שיש עוד זמן עד שהשבת תיכנס, והמשיכה לטייל בעיר. לבסוף עלתה שוב על קו 7, ונסעה בחזרה הביתה. ועכשיו התחיל הבלגן.

כשדודה שמחה נכנסה הביתה, סבתא צהלה וצעקה גם יחד: "הנה הדגים לשבת! מהר, תביאי אותם כדי שאתחיל לבשל, השבת עוד רגע נכנסת!"

דודה שמחה הושיטה את הדגים לסבתא.

מההלם סבתא קפאה במקומה עם פה פתוח וללא תזוזה.

אני צחקתי בלי סוף, ודודה שמחה לא הבינה מה אנחנו רוצות ממנה. היא אמרה: "ביקשת שאקנה דגים – בבקשה, הנה הדגים." והושיטה לסבתא שני דגי זהב בשקית מלאה מים.

בערב שבת ההוא לא אכלנו מנת דגים, אבל על השולחן שחו שני דגי זהב בצנצנת שקופה.